

medel varit vållande. Kuopio den 6:te Juni 1844.

Joh. Vilh. Snellman.

244 C. R. EHRSTRÖM – J. V. SNELLMAN 6.VI 1844
HUB, JVS handskrifssamling

Broder Jannel!

10

Ännu lefver din gamle kamrat, i Torneå, ehuru Du knapt lär tro det sedan de skriftliga bevisen längesedan upphört. Jag har mången gång tänkt – men hvad jag tänkt, antar Du icke för tankar, derföre får Du ock intet derom veta. Men nu sedan hvarje post medför skrivelser från Dig vore orätt att förblifva stumm.

I medlet af nästkommande Augusti ärnar jag (om tillstånd fås) resa söderut och på resan besöka Dig, om det går an, d. v. s. om Du vid den tiden är i Kuopio. *Är Du det icke* så låt mig med några rader få veta din vistelse ort. En sådan resa som den, hvilken nu är tillämnad kommer jag icke att göra om. Jag anträder nu en resa till Lappmarkerna, från hvilken jag ej återkomma före medlet af Juli. I det hopp att vi snart träffas säger jag Dig härmed farväl!

20

Carl.

Kemi den 6 Juni 1844.

245 J. V. SNELLMAN – J. R. TENGSTRÖM 13.VI
1844
HUB, Kellgreniana

30

Bästa Bror!

Kanske skulle jag icke så fermt aflagt mitt återbesök och tackat Dig för de goda upplysningar, Du sändt mig, om icke »skämtet med Jungfru Saima» vore och min dervid fästade egennytt. Skämtet är nemligen rent allvar, om jag kan förutsätta, att det skulle roa Dig och Kellgren, utan att göra allt för stor vederlag bland Edra bästa tankar. Ty detta är något att besinna sig på, då intet är så förstörande som att i små stumpar slösa bort det lilla goda ämne som kan finnas. Skulle dock hvardera af Eder känna kallelse att drifva fram något, som egentligen bör gå på Tidningsväg, så tror jag, att några nummer utan skada för förrådet af Er kunde fyllas. Anse detta icke oartigt sagdt. När man är gammal, håller man visligen inne med sitt lilla kapital och kyler af sig vid hvarjehanda prosa, men vid fullt ungdom lägger man lätt hela sin själ i sitt arbete, och då griper detta an. Att icke lättja utan klok hushållande omtanke bragt mig på det förslag till Er, det tror Du väl och ser då ett bevis min öfertygelses fasthet i förevarande fall.

40

50

Helsa Kellgren hjertligt och tala med honom om saken. Jag vet, att han haft sina rimmartider, och förmodar att från dem finnes så mycket i behåll som fordras för en historiemakare. Han skulle säkert klämma på flickornas tårepåsar och detta är godt som att klämma på Pappas